

Domnule Procuror,

Vă vom prezenta mai multe indicii rezultate dintr-o documentare specifică cercetării istorice – întemeiată pe izvoare arhivistice și surse deschise – din care rezultă posibile fapte penale săvârșite de către liderul Partidului Muncitoresc Român, Gheorghiu Gheorghe (cunoscut ca Gheorghe Gheorghiu-Dej), care a exercitat și funcția de șef de guvern. Ne-am bazat cercetarea inclusiv pe lucrări de literatură secundară cu implicații în zona justiției de tranziție, pe experiența sesizărilor penale realizate de instituții precum Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului din România/Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc și pe diverse acte normative recente care au consacrat, între altele, înlăturarea prescripției în cazurile de infracțiuni/crime contra umanității.

Fac aceasă sesizare în calitate de manager al proiectului „Procesul comuniștilor din România”, având ca argumente cercetările istoricilor implicați în acest proiect, în conformitate cu prevederile art. 221 și următoarele din Codul de procedură penală.

SESIZARE

cu privire la faptele săvârșite de către Gheorghiu Gheorghe (n. 1901 la Bârlad, fiul lui Tănase și al Anei), în prezent decedat (la 19 martie 1965), pentru fapte în legătură cu care există probe și indicii și care au constat în **acțiuni de trădare și crime împotriva umanității**, săvârșite în formă continuată în perioada 6 martie 1945-19 martie 1965. Acestea au dus la distrugerea patrimoniului uman, material și spiritual național, la instituirea unui regim represiv care a dus la moartea unui foarte mare număr de persoane și la supunerea altora la tratamente crude, inumane și degradante sau la anularea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în perioada în care sus-numitul a condus România, prin funcțiile deținute în fruntea partidului comunist, forța politică conducătoare a țării în perioada menționată.

În susținerea prezentei, cu privire la faptele care fac obiectul prezentei sesizări, expunem următoarele:

În fapt:

Din cercetările istorice întreprinse până în prezent, rezultă:

1. Cu privire la infracțiunea de înaltă trădare

Procesul de sovietizare a fost realizat în România prin intermediul Partidului Comunist, care îl avea în fruntea sa pe secretarul general Gheorghiu Gheorghe. **Considerăm că acțiunea de trădare a intereselor României s-a făcut conștient și constant, după un plan. Vă enumerăm elementele acestui plan, urmând să aducem și probe în sprijinul afirmațiilor noastre:**

1. Decimarea elitei militare a fost sporită de teama acuzării în virtutea prevederilor legale de pedepsire a criminalilor de război: din cei 17.000 de vechi ofițeri au fost păstrați în armată doar 3.000.
2. Un proces similar de infiltrare și subordonare l-au suferit Poliția, Jandarmeria și serviciile de informații.

3. Justiția și-a pierdut independența, magistrații au intrat sub controlul comuniștilor, s-au creat *Tribunale ale Poporului* și s-au promulgat legi punitive cu caracter retroactiv, în vederea realizării unei „dreptăți de clasă”.
4. Învățământul a fost supus unui proces distructiv, menit să pregătească terenul inoculării „noilor valori” comuniste.
5. Deși dezastrul economic se agrava, scurgerea bogățiilor naționale spre URSS a căpătat un caracter din ce în ce mai riguros organizat, după apariția în 1945 a *Sovrom-urilor*.

Faptul că Gheorghiu Gheorghe a **fost conștient de comiterea unui act de trădare față de o putere străină** o dovedește și plasarea de către el în funcții cheie în conducerea RPR a unui număr de 46 de persoane care erau agenți sovietici, arestați și condamnați în România pentru spionaj înainte de 23 august 1944. Vă vom aduce dovezi în sprijinul acestei afirmații.

De asemenea, la nivelul Guvernului, cât și în toate sectoarele importante, incluzând Armata și Securitatea, întreaga activitate a fost supervizată de consilieri sovietici.

Prin impunerea unui regim politic de tip sovietic, prin abolirea monarhiei cu proclamarea ilegală și neconstituțională la 30 decembrie 1947 a unei republici de tip sovietic și prin toate măsurile de cedare a suveranității de care este direct și indirect responsabil, Gheorghiu Gheorghe se face vinovat de **înantă trădare**, intrând sub incidența articolului 184 C.P., care prevede că „cetățeanul român care săvârșește vreo faptă, în scop de a supune teritoriul statului sau o parte din el suveranității unui stat străin, sau de a suprima ori știrbi independența statului, comite crima de înaltă trădare și se pedepsește cu muncă silnică pe viață”.

Toată rețeaua de putere a Partidului Comunist a acționat ca agentură străină pe teritoriul României, aservind total țara, politic și economic, intereselor sovietice.

2. Cu privire la infracțiunea de crime contra umanității

Sub patronajul Armatei Roșii și sub pretextul ideologic al „luptei de clasă”, Gheorghiu Gheorghe a dezlănțuit un regim de teroare asupra cetățenilor din propria țară, numeroși oameni **fiind arestați, torturați și exterminați, mulți fiind deținuți fără a fi judecați, numai în baza unor așa-numite „pedepse administrative” cu caracter secret, stabilite de Securitate, inexistente în legea penală a vremii.** Sub coordonarea lui Gheorghiu Gheorghe, **instaurarea și consolidarea comunismului în România s-a produs prin represiune.** Crimele, chiar dacă s-au petrecut pe timp de pace, au fost săvârșite de militari împotriva unei populații civile, inclusiv sub un regim de ocupație străină directă. Drept urmare pot fi socotite **crime de război.** Pentru faptul că Partidul Comunist și liderul său, Gheorghiu Gheorghe, cunoșteau aceste crime și abuzuri stau dovadă controalele rămase fără rezultat care s-au făcut în unele centre de detenție de către reprezentanți ai Procuraturii. S-au sesizat crime și acte de cruzime greu de crezut, dacă n-ar fi consemnate de acte oficiale. Spre exemplu, un medic al unei colonii de muncă sesiza acestor procurori în 1952 că, după 15 zile de carceră, un deținut a fost dus la infirmerie cu ambele picioare cangrenate, pentru că fusese legat cu lanțuri peste “cizmele de cauciuc ce le avea în picioare. Când a fost adus la infirmerie și i s-au tras cizmele, i s-a dezlipit și talpa picioarelor, care putrezise”. Deținutul, un tânăr de 23 de ani, a murit în chinuri cumplite după 11 zile, neaprobându-i-se trimiterea la spitalul din oraș. Cu toate cele de mai sus, în urma celor sesizate de procuror nu s-a întreprins nimic, în afara reținerii acestuia de la alte acte de control, iar procurorul general adjunct, care ordonase aceste investigații, a fost retrogradat din funcție. De altfel, **grațierea deținuților politici** întreprinsă de către Gheorghiu Gheorghe în anul 1964 arată că acesta **nu numai că a cunoscut, dar a și tolerat până în ultimul an al vieții sale aceste acte criminale.**

După cum relevă dosarele fostei Securități, numărul victimelor acestor măsuri repressive al căror nume este cunoscut se ridică, în acest stadiu al cercetării, la **575.570 persoane**. Dintre acestea, **un sfert** au decedat pe parcursul detenției sau imediat după aceea, din cauza condițiilor din lagăre și închisori, iar familiile lor au fost, de asemenea, supuse unor represalii administrative. Cetățenii români care au suferit de pe urma măsurilor luate de Gheorghiu Gheorghe au fost peste **2 milioane**.

Această politică genocidară, care poate fi încadrată în categoria **crimelor împotriva umanității**, a fost **coordonată de partid, prin intermediul Biroului Politic**, din care făceau parte și miniștrii de interne Teohari Georgescu și Alexandru Drăghici, care prezentau periodic rapoarte privind stadiul și rezultatele politicii repressive și **primeau îndrumări directe de la Gheorghiu Gheorghe**. În concluzie, **Gheorghiu Gheorghe** poate fi socotit direct răspunzător pentru victimele respresiei comuniste din primele două decenii de după instaurarea acestuia în România.

3. Crime

3.1. Cazul Ștefan Foriș

Există suspiciuni rezonabile pentru ca Gheorghiu Gheorghe să fie cercetat penal pentru uciderea în anul 1946 a lui **Ștefan FORIȘ** (Fóris István, fiul lui István și Anna, născut la 9 mai 1892 la Târlungeni, județul Brașov), secretar general al Partidului Comunist din România din 1940 până în aprilie 1944. Există indicii temeinice că Ștefan Foriș a fost răpit în aprilie 1944 și reținut contra voinței sale în case conspirative comuniste și executat în anul 1946 de către o echipă condusă de Gheorghe PINTILIE (Pantelei/Pantiușa Bodnarenko), acționând la ordinele directe ale lui Gheorghiu Gheorghe.

3.2. Cazul Munteanu Nicolae (Patriarhul Nicodim), decedat în condiții neelucidate la începutul anului 1948. Credem că, în cazul lui Gheorghiu Gheorghe, trebuie verificată suspiciunea de **complicitate la uciderea patriarhului Nicodim** (prin otrăvire sau prin alte mijloace).

3.3. Cazul Irineu (Ioan) Mihălcescu, mitropolit ortodox al Moldovei, care, după înlăturarea din demnitatea ecleziastică, a murit în condiții suspecte la 3 aprilie 1948.

4. Încălcarea Legii Cultelor. Infracțiuni contra păcii și omenirii

Prin discursul virulent anticatolic din 22 februarie 1948, ca și prin valul de arestări și intimidări la care a fost supusă Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică) – în perioada februarie-august 1948 – credem că Gheorghiu Gheorghe a **încălcat legea pentru regimul general al cultelor** (în vigoare până la 4 august 1948) și Codul Penal (cu modificările intrate în vigoare la 27 februarie 1948). De asemenea, întrucât la momentul 22 februarie 1948 solidaritatea credincioșilor catolici (în bună parte etnici maghiari și germani) și greco-catolici (etnici români) cu clericii lor a fost vădită, neputându-se face diferențierea cu care a operat liderul PMR, considerăm că Gheorghiu Gheorghe a încălcat *Statutul naționalităților*, aducând ofense unor întregi comunități (etnice sau/și confesionale).

Gheorghiu Gheorghe a încălcat și prevederile *Concordatului cu Vaticanul*, semnat în 1927 și ratificat în 1929, document aflat în vigoare, ce prevedea un preaviz, și care a fost denunțat unilateral prin decizia Consiliului de Miniștri Petru Groza, guvern din care făcea parte și el.

De asemenea, prin activitatea sa din perioada august-decembrie 1948, Gheorghiu Gheorghe a vădit tendințe de **instigare la ură interconfesională și a încălcat și noua formă a legii pentru regimul general al Cultelor**.

Ca urmare a politicii de persecuție religioasă au murit în universul concentraționar al României comuniste șapte episcopi greco-catolici:

1. Vasile AFTENIE,
2. Valeriu Traian FRENȚIU,
3. Ioan SUCIU,
4. Tit-Liviu CHINEZU,
5. Ioan BĂLAN,
6. Alexandru RUSU,
7. Iuliu HOSSU.

Considerăm că desființarea cultului greco-catolic (a Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolice), prin Decretul nr. 358 din 1 decembrie 1948, a fost **un act ilegal și neconstituțional**, chiar în condițiile legislației restrictive comuniste din anul 1948.

5. Desființarea a peste 90 de mănăstiri ortodoxe și investigarea unor posibile încălcări ale Legii cultelor, Constituției și Codului Penal

S-au desființat, ca efect al Decretului nr. 410/1959 (devenit articol 71 al legii pentru regimul general al Cultelor), aproximativ 90 de mănăstiri ortodoxe într-o perioadă de doar câțiva ani, dar chiar și înainte de acest decret autoritățile comuniste au recurs în februarie 1956 la suprimarea mănăstirii Vladimirești. Decretul nr. 410/1959 contrazice în mod flagrant litera și spiritul Constituției în ceea ce privește libertatea religioasă, precum și anumite prevederi ale legii cultelor. În plus, textul decretului s-a aplicat și retroactiv, celor care erau deja monahi și monahii la momentul 1959, încălcându-se astfel principiul neretroactivității legii. Cum decretul a fost asumat de Gheorghiu Gheorghe, iar acest act normativ a produs rețineri, arestări și chiar decese (în rândurile monahilor ortodocși care au opus rezistență), apreciem că fostul prim-secretar al CC al PMR poate fi cercetat pentru **infrațiuni contra umanității**.

6. Persecutarea minorităților naționale și religioase/confesionale și încălcarea Statutului naționalităților din 1945

Considerăm că Gheorghiu Gheorghe poate fi cercetat pentru încălcarea Statutului Naționalităților din 1945. Credem că trebuie investigată în primul rând **suprimarea Universității „Bolyai János“ din Cluj**, în anul 1959, act normativ care a provocat și **sinuciderea unor profesori universitari**, cetățeni români de naționalitate maghiară – vezi îndeosebi cazul lui László Szabédi, care s-a sinucis la 18 aprilie 1959. Credem că s-a încălcat art. 4 din Legea nr. 630 din 6 august 1945, aprobată prin decretul nr. 2441 din 8 august 1945.

Considerăm că, prin discursul său din 22 februarie 1948, Gheorghiu Gheorghe a încălcat Statutul naționalităților aducând ofense unor întregi comunități. Fapta sa se poate încadra la art. 7 din *Legea nr. 630 privitoare la stabilirea și sancționarea unor infrațiuni la Legea pentru Statutul naționalităților*.

Politica antisionistă a stat la baza unei adevărate represiuni contra elitelor evreiești (acuzate de „sionism“) din România, o discriminare care în 1954 risca să conducă la ruperea relațiilor diplomatice dintre RPR și Israel.

În încheiere, menționăm că această sesizare penală nu este în niciun caz exhaustivă; ea exprimă stadiul cercetărilor la acest moment al redactării, rezervându-ne posibilitatea ca în perioada următoare să revenim, dacă va fi cazul, cu completări, în măsura în care vom identifica alte posibile crime și infrațiuni sau atunci când procurorul de caz va solicita informații suplimentare.